

HET VERKEERDE BEROEP

'Ik zie al dat ik het verkeerde beroep heb gekozen.' Deze opmerking maakte de schoondochter bij het presenteren van de kostenbegroting. Ik vroeg welk beroep ze had. Ze werkte bij de Belastingdienst. Ik was het direct met haar eens, dat is een verkeerd beroep, maar dat was niet wat zij bedoelde. Het aannametarief, daar ging het om.

Haar man, wiens moeder was overleden, zat er wat ongelukkig bij. Bij aanvang van het regelgesprek had ze meteen gezegd zich nergens mee te bemoeien. 'Ik ben maar van de koude kant', en ging op de bank zitten met een *Libelle*. Meestal zijn mensen die zeggen zich nergens mee te bemoeien de ergste. In dit geval was dat niet anders. Na diverse interrupties vanaf de bank vroeg ik of het niet beter was dat ze er gewoon bij kwam zitten.

Er waren spanningen tussen haar man en zijn oudere broer. De oudste wilde graag opdrachtgever zijn. Dat viel verkeerd bij zijn schoonzus. Pas toen helder werd dat hij dan ook verantwoordelijk zou worden voor de betaling van de factuur, draaide ze om als een blad aan de boom. Natuurlijk moest de oudste opdrachtgever worden, 'dat is toch echt een taak voor de oudste zoon', stelde ze met zoetgevooisde stem. En dan die opmerking over het verkeerde beroep bij het noemen van mijn basistarief. Ze begreep niet waarom ze een bedrag op basis van een gemiddelde moest betalen. Zij hadden immers toch een hele eenvoudige uitvaart? Ik slikte de opmerking in dat ons hele belastingstelsel gebaseerd is op het meebetalen aan zaken die je zelf niet nodig hebt.

Later dacht ik na over een uurtarief. Hoe zou het dan gaan? Ik zie het voor me; ik vraag aan deze familie wat er gebeurd is. Uit het antwoord destilleer ik informatie waar ik de hele regeling plezier van heb. Ik laat de zoon uitpraten, dat is hij thuis niet gewend. Dan kom ik met de kostenbegroting. Ik hoor de schoondochter al zeggen: 'Maar nu begrijp ik waarom u mijn man zo lang liet uitpraten.' En wat doe ik dan met de tijd die gemoeid is met uitleg van de kostenbegroting? Op basis van nacalculatie dan maar?

Kortom, ik voel me best fijn bij een basistarief, dat geeft ruimte om bij iedereen te kunnen doen wat nodig is. Leuker kan ik het daarmee dan niet maken, wel makkelijker.

LOES ROOIJAKKERS heeft met haar man Gerard een uitgeverij, is docent bij Docendo en freelance uitvaartbegeleider. Eerder was zij teamleider bij Monuta in Nijmegen.

